Dosarul nr.2-3610/23 /2-23026711-12-2-21022023/

Partea introductivă.

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

16 aprilie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Central)
în componenţa:
preşedintele şedinţei, judecătorul Sergiu Suvac
grefier Adelina Țușca, Daniela Mihailov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Nesmeianov împotriva Alei Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces.

La 20 februarie 2023, Natalia Nesmeianov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Alei Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta, Natalia Nesmeianov, a indicat că, în temeiul deciziei nr. DCA01018140 din 15 iunie 2021, Ala Sîrbu a fost găsită vinovat de săvârșirea contravenției administrative prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Susține că în rezultatul acțiunilor ilegale ale Alei Sîrbu, reclamanta a avut de suferit un prejudiciu moral, manifestat prin stres și nervozitate, ca urmare a acostării sale jignitoare.

Notează că natura cauzei în care a fost implicată, în lumina jurisprudenței CEDO, este calificată ca fiind penală.

Consideră că la caz sunt prezente cumulativ toate elementele unei răspunderi, urmare a acțiunilor ilegale ale Alei Sîrbu, realizate printr-o faptă ilicită extra contractuală.

Declară că, ținând cont de întinderea suferințelor cauzate reclamantei prin contravenție, suma de 10 000 lei este în măsură de a-i atenua suferințele cauzate, cuantumul acestuia fiind, în viziunea sa, unul echitabil și proporțional suferințelor cauzate persoanei sale.

Solicită reclamanta, Natalia Nesmeianov, încasarea de la pârâta, Ala Sîrbu, în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin contravenție în mărime de 10 000 lei, precum și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată. (f.d. 2-5)

În ședința de judecată, părțile legal citate nu s-au prezentat. (f.d. 18, 35, 42, 43)

Reprezentantul reclamantei, Natalia Nesmeianov,– avocatul Alexandru Savva, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa reclamantei și a reprezentantului său, concretizând suplimentar prin explicațiile prezentate mărimea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică acordată în mărime de 2 000 lei (f.d. 15, 23-27).

Aprecierea instanței de judecată.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de Natalia Nesmeianov împotriva Alei Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În ședința de judecată instanța a constatat următoarele circumstanțe de fapt

Reieșind din materialul probatoriu administrat, instanța reține că potrivit deciziei seria nr. DCA01018140 privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 15 iunie 2021, Ala Sîrbu a fost sancționată contravențional în baza art. 354 Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă, pentru manifestarea unui comportament huliganic față de Natalia Nesmeianov la 15 iunie 2021 (f.d. 8)

Materialele cauzei atestă că pârâta nu a contestat decizia seria nr. DCA01018140 privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator din 15 iunie 2021 (f.d. 34, verso).

De asemenea, potrivit răspunsurilor Inspectoratului de Poliție Centru din 08 februarie 2023, respectiv, din 09 octombrie 2023, la cererea reclamantei, a reprezentantului reclamantei, în rezultatul verificării informației s-a constatat că amenda stabilită Alei Sîrbu a fost achitată în termenii prevăzuți de lege. (f.d. 7, 34 verso)

La caz, instanța de judecată reține că Natalia Nesmeianov, cu referire la prevederile art. 45 Cod contravențional și art. 9, 16, 19, 21, 1998, 2036 Cod civil, a depus cererea de chemare în judecată împotriva Alei Sîrbu privind încasarea prejudiciului moral cauzat în cuantum de 10 000 lei prin săvârșirea contravenției, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Așadar, conform art. 45 alin.(1) Cod contravențional, persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenție îl poate apăra prin acțiune civilă depusă conform legislației procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial și a celui nepatrimonial cauzate prin contravenție.

Potrivit art. 9 alin.(2) lit. f) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane.

Norma cuprinsă la art.19 alin. (1) Cod civil prevede că în condiţiile legii, persoana

lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

La fel, în corespundere cu art. 19 alin. (3) și alin. (5) Cod civil, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situaţia în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Conform art.776 Cod civil obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În continuare, conform art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

La art. 2037 alin. (1) și (2) Cod civil, este stabilit faptul că mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată **în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate**, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Prin prisma normelor citate, care prevăd repararea prejudiciului moral cauzat persoanei, instanța este în drept de a obliga persoana responsabilă la reparația prejudiciului cauzat în situația în care au fost prezentate probe pertinente și concludente care să justifice în mod obiectiv existența unui prejudiciu moral, la caz, în mărimea pretinsă de 10 000 lei.

Prin noţiunea de prejudiciu moral se înţeleg suferinţele psihice sau fizice cauzate prin acţiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţa, sănătatea, demnitatea şi reputaţia profesională, inviolabilitatea vieţii personale, secretul de familie şi personal), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Instanța notează că obligaţia de a demonstra faptul pricinuirii/cauzării reale a prejudiciului moral (suferinţelor fizice sau psihice suportate) o exercită partea care se consideră vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice și să probeze concret prin ce s-au manifestat aceste prejudicieri și legătura de cauzalitate a acestora cu acțiunile părții pârâte.

Or, conform art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Cu referire la pretenția încasării prejudiciul moral pretins a fi cauzat în mărime de 10000 lei, simpla constatare a contravenției săvârșite de către pârâtă, nu demonstrează existența prejudiciului moral cauzat persoanei, cu atât mai mult că, contrar sarcinii pozitive de probaţiune instituită de art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, reclamanta nu a stăruit să probeze existența prejudiciului în cuantumul solicitat.

De asemenea, din conținutul art. **2036 alin. (4)** Cod civil, rezultă că simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

În acest context, important este de remarcat şi faptul că pârâta a fost sancționată contravențional, circumstanțe care deja reprezintă o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul suportat de către reclamantă în raport cu gravitatea faptei contravenționale.

În susţinerea acestei opinii, instanţa invocă hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului din 20 aprilie 2004, în cauza Amihalachioaie împotriva Republicii Moldova.

Prin urmare, la caz nu poate reținută referirea formală a părții reclamante la jurisprudența CtEDO, în contextul afirmației că reclamantul nu este obligat să probeze suportarea prejudiciului moral suferit (cauza Antipekenkov vs Rusia, nr. 33470/03 din 15 octombrie 2009, par. 82, cauza Danev vs Bulgaria, Iovtchev vs Bulgaria).

De altfel, în jurisprudenţa sa constantă, Curtea luând în considerare **caracteristicile particulare ale fiecărui caz în parte**, poate decide că pentru anumite capete de cerere, constatarea încălcării reprezintă, în sine, o satisfacție echitabilă suficientă, fără a mai fi necesară acordarea unei compensații pecuniare.

Faţă de aceste considerente, la caz, instanța ajunge la concluzia că suferinţele psihice suportate de reclamantă în legătură cu acțiunile pârâtei nu pot atinge o intensitate suficientă pentru a determina necesitatea compensării pecuniare a acestora.

În ipoteza aserţiunilor precedate, cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Nesmeianov împotriva Alei Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție, este neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Ținând cont că pretenția reclamantei cu privire la compensarea prejudiciului moral este neîntemeiată, cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate, în sumă de 2 000 lei pentru asistența juridică acordată, de asemenea, urmează a fi respinsă.

Partea dispozitivă.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Nesmeianov împotriva Alei Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sergiu Suvac